

1/1
1

Αριθμός 15/2001
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΧΙΟΥ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Χ. Τ. Σ. Γ. Α. Σ.
για το Δικαστήριο

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Ειρηνοδίκη Κομνηνό Κομνηνάκη και από τη Γραμματέα Ειρήνη Χατζημιχάλη.-

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 9-1-2001, για να δικάσει την ανακοπή κατά πρωτοκόλλου διοικητικής αποβολής, που κατατέθηκε στις 4-8-2000 με αριθμό καταθέσεως 59 και την ασκηθείσα προφορικά κυρία παρέμβαση.-

ΤΩΝ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΩΝ: 1) Μιχαήλ Μαρίνου, πολ. μηχανικού, κατοίκου πόλεως Χίου, ο οποίος παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Γεώργιο Μεργέ, 2) Της ανώνυμης εταιρίας που εδρεύει στη Χίο, με την επωνυμία ΑΛΦΑ ΦΙΣ Α.Ε, νομίμως εκπροσωπούμενης, 3) Της ανώνυμης εταιρίας που εδρεύει στη Χίο, με την επωνυμία ΦΟΡΚΥΣ Α.Ε ΙΧΘΥΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ, νομίμως εκπροσωπούμενης, που εκπροσωπήθηκαν από τον ίδιο ως άνω πληρεξούσιο δικηγόρο τους.-

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Του Δήμου Χίου, που εδρεύει στη Χίο, νόμιμα εκπροσωπούμενο από τον Δήμαρχό του Πέτρο Παντελάρα, που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Αντώνιο Αλοίμονο.-

ΤΟΥ ΚΥΡΙΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΝΤΟΣ: Του Ελληνικού Δημοσίου που εκπροσωπείται νόμιμα και εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο του Μαριάννα Αγγελίδου.-

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της κρινομένης υποθέσεως έλαβαν χώρα όλα όσα γράφτηκαν στα πρακτικά.-

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΚΑΙ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

ΣΥΜΦΩΝΑ με τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 του Α.Ν. 263/1968, εναντίον εκείνου ο οποίος αυθαίρετα κατέλαβε οιοδήποτε δημόσιο κτήμα ως π.χ. κοινοχρήστους χώρους, αιγιαλό, παραλία, οδούς κ.λ.π. (περί αυτών βλ. Τζίφρα, Ασφαλιστικά Μέτρα, 1985 σελ. 581, όπου παραπομπές και νομολογία), συντάσσεται, από τον αρμόδιο Οικονομικό Έφορο, πρωτόκολλο διοικητικής αποβολής, το οποίο κοινοποιείται προς τον καθού απευθύνεται. Κατά του πρωτοκόλλου αυτού, σύμφωνα με την τρίτη παράγραφο του ιδίου άρθρου, όπως η τρίτη παράγραφος αντικαταστάθηκε από το άρθρο μόνο του Α.Ν 317/1968, επιτρέπεται η άσκηση ανακοπής μόνο από τον καθού το πρωτόκολλο, ενώπιον του αρμοδίου Ειρηνοδικείου (τέτοιο είναι το οριζόμενο με το άρθρο 29 του Κ.Πολ.Δ), εντός ανατρεπτικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από της κοινοποίησής του, η οποία δεν παρατείνεται, για την προδικασία και εκδίκαση της οποίας, εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κ.Πολ.Δ περί ασφαλιστικών μέτρων (683 επ. εκδ. 1985 σελ. 584 Α.Π Ολ. 1122/1975 ΝΟΒ 24,186).

ΕΞΑΛΛΟΥ σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 1 παρ.1 του Ν.Δ 31/1968, οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 24 του Α.Ν 1539/1938 «περί προστασίας των δημοσίων κτημάτων» όπως αυτές ισχύουν από τότε και οι συναφείς με αυτές υπέρ του Δημοσίου διατάξεις, όπως οι προαναφερθείσες του Α.Ν 263/1968, καθόσον αποβλέπουν σε απόλυτη συνοχή και συνδυασμό με εκείνες του Α.Ν 1539/1938 στην δραστικότερη προστασία και προάσπιση της περιουσίας του Δημοσίου, εφαρμόζονται αναλόγως και για τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, για την προστασία των κτημάτων τους (Α.Π 666/72 ΝοΒ παρ. 21,50). Στην περίπτωση αυτή, θα πρέπει να προηγηθεί απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου περί της εκδόσεως του Πρωτοκόλλου, το οποίο συντάσσεται από τον δήμαρχο, ως ορίζεται από την παράγραφο 3 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 31/1968, που προστέθηκε με την παρ.11 του άρθρου 3 του Ν.2307/1995.

(2ο φύλλο της 15/2001 απόφ. του Ειρην/κείου Χίου)

ΜΕ ΤΗΝ κρινόμενη ανακοπή ζητείται η ακύρωση του 190/6-7-2000 πρωτοκόλλου διοικητικής αποβολής του Δημάρχου Χίου, δια του οποίου οι ανακόπτοντες αποβλήθηκαν από την περιγραφόμενη σ' αυτό Δημοτική έκταση, για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτή. Η ανακοπή αρμόδια και παραδεκτά εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (άρθρα 702, 733 και 29 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ.), που δικάζει σύμφωνα με τις διατάξεις της ειδικής διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων του Κ.Πολ.Δ (άρθρα 682 επ.) και είναι νόμιμη στηριζόμενη στις πιο πάνω αναφερθείσες διατάξεις και στη διάταξη το άρθρου 176 Κ.Πολ.Δ. Συνεπώς πρέπει να ερευνηθεί και στην ουσία της αφού και ο Δήμος Χίου νόμιμα παραστάθηκε κατά τη συζήτηση της ανακοπής ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, μετά την υπ' αριθμ. 148/2000 απόφαση της Δημαρχιακής Επιτροπής με την οποία εξουσιοδοτήθηκε ο νομικός σύμβουλος να παραστεί και να τον εκπροσωπήσει κατά τη συζήτηση της ανακοπής. Αντίθετα, η ασκηθείσα από το Ελληνικό Δημόσιο κυρία παρέμβαση στην ανοιγείσα με την ασκηθείσα ανακοπή δίκη κατά του Δήμου Χίου, θα πρέπει να απορριφθεί, καθόσον στην περίπτωση δεν είναι δυνατή η άσκηση κυρίας παρέμβασης, Ειρ. Σπάρτης 145/72 Δνη 13/211. Γιατί με την άσκηση της θα μεταβαλλόταν το αντικείμενο της δίκης, αφού ο Ειρηνοδίκης θα έκρινε όχι για το κύρος του πρωτοκόλλου αλλά για την νομή, Ειρ. Πειρ. 535/80 Δνη 23/946. Επομένως το Ελληνικό Δημόσιο ούτε νομιμοποιείται ενεργητικά για την άσκηση κυρίας παρέμβασης (πρβλ. αρθρ. 79 παρ.1 Κ.Πολ.Δ, άρθρο 2 παρ. 2 α.ν 263/1968), αλλ' ούτε έχει έννομο συμφέρον προς άσκηση ταύτης.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ, από τις προαναφερθείσες διατάξεις, προκύπτει, ότι για την έκδοση πρωτοκόλλου διοικητικής αποβολής απαιτείται να συντρέχουν σωρευτικά οι πιο κάτω προϋποθέσεις α)η κυριότητα του Δημοσίου (Ο.Τ.Α) επί του κτήματος β)η αναμφισβήτητη κατοχή αυτού από το Δημόσιο (Ο.Τ.Α) και όχι απλώς η διεκδίκηση

κυριότητας ή νομής επ' αυτού και γ)η αυτογνώμων κατάληψη του ακινήτου από τον καθού το πρωτόκολλο. Όταν λείπει έστω και μια προϋπόθεση από αυτές δεν μπορεί να συνταχθεί πρωτόκολλο και αν συνταθεί ακυρώνεται με την άσκηση ανακοπής από τον καθού (Μ. Πρ. Αθ. 1351/1973 ΝοΒ 20/343. Μ. Πρ. Πειρ. 713/1982 Αρμ. 1982, 393 Ειρ. Αθ. 724/77 Αρχ. Ν. 28, 493, Ειρ. Πιερ. 168/74 Αρχ. Ν. 26,77 βλ. και Τζίφρα ο.π σελ. 382 και 38, Δωρή τα δημόσια κτήματα, τόμος Α' σελ. 510 επ.).

ΑΠΟ ΤΗΝ εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων στο ακροατήριο, που περιέχονται στα πρακτικά συνεδριάσεως του Δικαστηρίου και των εγγράφων πού οι αντίδικοι προσκομίζουν, τα διδάγματα της κοινής πείρας και από όλη γενικά την αποδεικτική διαδικασία πιθανολογήθηκαν τα εξής: Το επίδικο είναι τμήμα εκτάσεως 6,5 στρεμμάτων μεγαλύτερης έκτασης, που κείται στην περιοχή «Αγ. Ιωάννης Θόλος» του Δήμου Ομηρούπολης. Το τμήμα αυτό ευρίσκεται στη θέση «Παχύ-Θόλος» και ανήκει αναμφισβήτητα στον Δήμο Χίου, στον οποίο περιήλθε με το άρθρο 5 του ν. 1894/90 και με την 17095/90 της 8-1-1991 διαπιστωτική απόφαση του Νομάρχη Χίου, που μεταγράφηκε νόμιμα στον τόμο 349 με α.α 168 των βιβλίων Μεταγραφών Υποθηκοφυλακείου Χίου και ως καθολικόν διάδοχον της Εφορείας Σχολείων Δήμου Χίου. Στην τελευταία περιήλθον με το ν.1566/85 από το Σχολικό Ταμείο Δήμου Χίου, στο οποίο ανήκουν από της συστάσεως του, με την 2/1927 απόφαση της Επιτροπής του ν. 2508/1920, που αποτελεί τίτλο ιδιοκτησίας, σύμφωνα με το άρθρο 20 παρ. 1 εδ. τελευτ. του προαναφερθέντος νόμου. Σημειωτέον ότι το ακίνητο αυτό από Τουρκοκρατίας και μέχρι της Ελληνικής Κατάληψης διαχειρίζοντο και ανήκαν στην «Επιτροπή των Εν Χίω Ορθοδόξων Σχολείων» την οποία διεδέχθη το Σχολικό Ταμείον Χίου, το οποίο επί σειράν ετών, από την απελευθέρωση της Χίου (1912) έως και πρόσφατα διεχειρίζετο την ευρύτερη περιοχή, εκμισθώνουσα αυτή δια σειράς μισθωτηρίων, συμβολαιογραφικών και ιδιωτικών μισθωτηρίων βεβαίως

(3ο φύλλο της 15/2001 απόφ. του Ειρην/κείου Χίου)

χρονολογίας, ασκόν πράξεις νομής αδιαλείπτως και απροσκόπτως. Επισημαίνουμε επίσης ότι ασκήθηκε ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χίου αγωγή της τότε Κοινότητας Λαγκάδας κατά του Σχολικού Ταμείου Χίου, επί της οποίας και μετά από σφοδρή αντιδικία εξεδόθη η 47/1978 απόφαση Πολ. Πρωτοδικείου, που απέρριψε την αγωγή, αναγνωρίζουσα στο αιτιολογικό της ότι η ευρύτερη περιοχή, στην οποία βρίσκεται το επίδικο ανήκει στο Σχολικό Ταμείο Δήμου Χίου. Ούτω αναμφισβήτητα το ακίνητο ανήκει, κατά τον προεκτεθέντα τρόπο στον Δήμο Χίου, ο οποίος ενήργει πράξεις νομής μέχρι τελευταία (βλ. 339/91 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, που επικυρώθηκε με την Ε.Σ 12791/17-10-91 απόφαση Νομαρχίας Χίου, 1614/20-2-92 έγγραφο Νομαρχίας Χίου, με την οποία επικυρώνεται η 11/92 απόφαση της Δημαρχιακής Επιτροπής, με την οποία εγκρίθηκαν πρακτικά φανεράς πλειοδοσίας για την εκμίσθωση της περιοχής, μίσθωση ακινήτου με 14381/97 συμβόλαιο Στ. Κανάριου στην FORKIS Α.Ε κ.α). Σύμφωνα με τα πιο πάνω ήταν και είναι αναμφισβήτητη η κατοχή του επιδίκου από τον Δήμο Χίου. Την κατοχή αυτή αμφισβήτησαν οι ανακόπτοντες, όταν με διάφορες ενέργειες τους, αμφισβήτησαν την κυριότητα του Δήμου και από τις αρχές του 1999 αυτογνωμόνως ενεργούντες και υπό διάφορες επωνυμίες, αμφισβήτησαν την κυριότητα του Δήμου Χίου. Έτσι ο Μιχαήλ Μαρίνος, χωρίς να έχει κανένα έννομο συμφέρον υπέβαλε αίτηση και τοπογραφικό διάγραμμα, χωρίς να γνωρίζει ο Δήμος Χίου σχετικά, στις αρμόδιες υπηρεσίες και πέτυχε τον καθορισμό των ορίων αιγιαλού και παραλίας της περιοχής, υπό ΑΛΦΑ ΦΙΣ υπέβαλε αίτηση στην Δ/ση Δασών για τον χαρακτηρισμό ως δασικής έκτασης της περιοχής, υπέβαλε κρυφίως ως ΦΟΡΚΥΣ Α.Ε αίτηση στις 18-8-99 προς Δήμο Ομηρούπολης μαζί με τοπογραφικό διάγραμμα παρακαλώντας να ζητηθεί από την Δ/ση δασών η παραχώρηση στο Δήμο Ομηρούπολης και η αλλαγή χρήσης, για να ενοικιασθεί ακολούθως από το Δήμο αυτό σ' αυ-

τούς κ.λ.π. Περαιτέρω αυτογνώμονα προχώρησαν στην κατάληψη των 6,5 στρεμμάτων (επίδικο), στις αρχές του 1999 (ο μάρτυρας Ισ. Παροικάκης βεβαιώνει ότι επεσκέφθη το επίδικο τον Απρίλιο-Μάιο 1999 και διεπίστωσε την καταπάτηση του) με την κατασκευή κτίσματος, ιδιωτικών δρόμων προσπέλασης, τοποθέτηση υλικών κ.λ.π. Και μπορεί μεν λεκτικώς οι ανακόπτοντες να μη διεκδικήσουν δικαιώματα δι' εαυτούς αλλά με τις πράξεις τους διεκδίκησαν δικαιώματα υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, αφού με τις ενέργειες τους αναγνώρισαν ως κυρία και εμφανίσθησαν να ζητούν άδεια από τη Δ/νση Δασών για την διάνοιξη της οδού, να αιτούνται τον χαρακτηρισμό της περιοχής ως δασικής, να ζητούν την παραχώρηση της έκτασης από την ίδια Δ/νση και γενικά να αμφιβητούν τα δικαιώματα του Δήμου Χίου. Συγχρόνως δε αυτογνώμονα να ενεργεί και υλικές πράξεις στην περιοχή, πολύ πριν της παραχώρησης στην εκ τούτων ΦΟΡΚΥΣ Α.Ε «άδεια εγκατάστασης» στις 17-7-2000 και αφού είχε προηγηθεί, προ 1,5 περίπου έτους η αυτογνώμονα κατάληψη του επιδίκου, αλλά και η έκδοση πρωτοκόλλου διοικητικής αποβολής από τον Δήμο Χίου στις 6-7-2000 (βλ. 190/6-7-2000 απόφαση Δημάρχου), που για την έκδοση και ισχύ του δεν απαιτείται επίδοση του και ενώ είχαν προηγηθεί στις 19-4-2000 η έκδοση της 128/2000 απόφασης Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου Χίου, που επικυρώθηκε με την 4367/26-6-2000 απόφαση Δ/νσης Αυτ/σης και Δ/σης Ν. Χίου και στις 12-7-2000 με την 245/2000 απόφαση Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου Χίου, που επικυρώθηκε με την 4808/10-8-2000 απόφαση Δ/νσης Αυτ/σης και Δ/σης Ν. Χίου. Αναφέρουμε ότι σύμφωνα με το άρθρο 176 π.δ 410/95 «οι πράξεις των δημοτικών συμβουλίων είναι εκτελεστές αφότου εκδοθούν», και επομένως για την έκδοση του πρωτοκόλλου διοικητικής αποβολής, με απόφαση του Δημάρχου δεν απαιτείται προηγούμενη έγκριση της απόφασης, πολύ δε περισσότερο αφού μάλιστα οι αποφάσεις αυτές έτυχαν εγκρίσεως. Ούτω όταν εξεδόθη το προσαλλόμενο πρωτόκολλον, πολύ δε περισσότερο όταν άρχισε η

(4ο φύλλο της 15/2001 απόφ. του Ειρην/κείου Χίου)

κατάληψη δεν είχε εκδοθεί η 1629/17-7-2000 «άδεια εγκατάστασης» από την Δ/ση Δασών, που άλλωστε δεν είναι και νόμιμη, εκδοθείσα αναρμοδίως και επομένως οι καθών το πρωτόκολλον ενήργησαν, κατά την κατάληψη, αυτογνωμόνων. Επομένως σύμφωνα με τα ανωτέρω συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις για την έκδοση του 190/6-7-2000 πρωτοκόλλου διοικητικής αποβολής του Δήμου Χίου κατά των καθών, απορριπτομένων των ισχυρισμών και των λόγων που επικαλούνται οι ανακόπτοντες. Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι η σφραγίδα του εκδόντος το πρωτόκολλο Ο.Τ.Α δεν είναι εκ των απαραίτητων στοιχείων τούτου, πολύ περισσότερο αφού εκ του γεγονότος τούτου ουδεμία αμφισβήτηση γεννάται ως προς το εκδόν τούτο πρόσωπο και δεδομένου ότι σαφώς συνάγεται, από απλή ανάγνωση τούτου, ότι εξεδόθη από τον Δήμο Χίου. Κατόπιν των ανωτέρω πρέπει να απορριφθεί στην ουσία η ανακοπή των αντιδίκων κατά του 190/6-7-2000 πρωτοκόλλου διοικητικής αποβολής του Δήμου Χίου και να συμψηφισθεί η δικαστική δαπάνη των διαδίκων, λόγω εύλογης αμφιβολίας για την έκβαση της δίκης (άρθρο 179 Κ.Πολ.Δ.).-

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.-

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την ασκηθείσα από το Ελληνικό Δημόσιο κυρία παρέμβαση.-

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την ανακοπή.-

ΕΠΙΚΥΡΩΝΕΙ το 190/6-7-2000 πρωτόκολλο διοικητικής αποβολής Δημάρχου Χίου κατά των ανακοπτόντων.-

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ στο σύνολο της τη δικαστική δαπάνη των διαδίκων.-

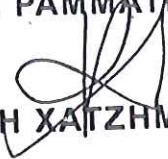
ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗΚΕ και δημοσιεύθηκε στη Χίο στις 12-2-2001.-

Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

ΚΟΜΝΗΝΟΣ ΚΟΜΝΗΝΑΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

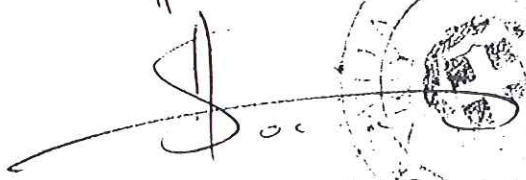
ΕΙΡΗΝΗ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗ

φωτ
ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ *αξείως*

Χίος

23-3-2001

Γραμματέας

Ευγενική Εαρρή